

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2181/2026
19.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Александар Тодоровић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Сузана Васиљевић адвокат из ..., ради раскида уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 375/25 од 21.10.2025. године, у седници одржаној 19.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 375/25 од 21.10.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 375/25 од 21.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 593/2024 од 15.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се раскине уговор о поклону од 18.04.2019. године закључен између странака, оверен код јавног бележника под бројем ОПУ: 158-2019 дана 18.04.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди право својине тужиоца на непокретностима наведеним у том ставу изреке, што би тужени био дужан да призна и трпи да се на основу пресуде изврши упис права својине тужиоца и брисање права својине туженог код Службе за катастар непокретности у Куршумлији. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавезе да врати тужиоцу поклоњене непокретности наведене у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 70.450,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 375/25 од 21.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Куршумлији П 593/24 од 15.11.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Предмет спора је захтев за раскид (опозив) уговора о поклону ОПУ: 158-2019 од 18.04.2019. године, због грубе неблагодарности туженог-поклонопримца.

Пресудама нижестепених судова тужбени захтев је одбијен јер је оценом изведених доказа утврђено да, иако између странака након подношења тужбе нема комуникације, тужени није угрозио живот тужиоца или му нанео телесну повреду, односно повредио његову част или нарушио слободу и имање, тако да не постоји груба неблагодарност туженог у смислу параграфа 567. Српског грађанског законика, који се примењује као правно правило на основу члана 4. став 4. Закона о неважности правних прописа донетих пре 06.04.1941. године и у току непријатељске окупације, због које би требало усвојити тужбени захтев за раскид (опозив) уговора о поклону.

Ревизијски наводи, по оцени Врховног суда, не оправдавају потребу да се о тужиочевој посебној ревизији одлучује ради новог тумачења права. Они се свode на чињенична питања и изневерена очекивања - побуде (мотив) због којих је тужилац поклатио предметне непокретности туженом, који могу бити разлог за евентуалну ништавост уговора о поклону ако се нису оствариле, или ако су накнадно отпале. Опозив уговора о поклону не може се тражити због повреде законског дела нужних наследника поклонодавца.

У овом спору нема правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде које би, због другачијег пресуђења у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, оправдале потребу да се о тужиочевој посебној ревизији одлучује ради уједначавања судске праксе.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужиоца није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета овог спора је у тужби одређена износом од 100.000,00 динара и није проверавана најкасније на припремном рочишту. Тако одређена вредност предмета спора не прелази вредност која је наведеном одредбом прописана као меродавна за дозвољеност ревизије, због чега је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић